



بدبینی

۱۲ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمْ بِعْدَ مَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ
أَنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِنَّمَا لَا تَجْعَلُوا لَا يَغْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
إِنَّمَا يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخْبِرْهُ مِنْهَا فَكَرْهُ هَمْوَهُ وَ
اَتَقُوا اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ تَوَابُ رَحِيمٌ :

این افراد بالایمان ، از بسیاری از گشایه‌ای (ید) پیر هیرید زیر ابرخی از گشایه‌گشایه (وی اساس) است . (در امور مردم) گنجکاوی مکنند . (با این که) گرفتیت منها شد ، آماکن از شما و سوست دارد که گوشت بر اور خود را در مسائل که مردم ایشان نمودند ، بخوردند ؛ حتیماً بن کار را بدوفتاً بسته بینند و از دید ، (و غیبت بر اراده مسلمان نیز ماست این عمل است) از (مخالفت) خدا پیر هیزید ، خدا تو به پذیر و در حیم است .

در این آیه خداوند جامیه اسلامی و اهلی ساخته است که سه اسل اخلاقی را بعنوان حق لازم و واجب بالرعاة که اذ الوان و آثار اخوت انسان و بر اردی دشی است در حق یکدیگر اجزاء شایند ، اینکه بطور اجمال باین سه اسل اشاده مبنایم :

۱- بدگشایی و بدبینی نسبت به مسلمان ممنوع است

۲- یک فرد مسلمان نباید در امور مردم گنجکاوی کند .

۳- سغیبیت و بدگوئی پشت سر مسلمان حرام است

از آیه‌ها که اصول فوق ، اذیات اساسی اخلاق اسلامی میباشد ، و در اصلاح اجتماع نقش مهمی دارند ، دانشجویان بزرگ مایه‌های حالی یویوی ای در این قسمها وارد شده‌اند . شایسته است . هر کدام را در یک مقاله مورد بحث و تجزیه و تحلیل قرار دهیم . اکنون بحث مادر پیر امون شخصیون اصل بعنی « بدگشایی » است .

بدبینی یک حالت روایی است که شجاعت و اخترام و تشوی و هاکن افزایه در محیط فکر و فناوت دارد و آن اقامه می‌پند .

افراد بدین اذیان عزاداری مقاطع روشن و خلوه‌های خوب زندگی مردم . فقط به تسلیحاتی مرموم و تاریک و تیره از زدگان آنان متوجه شیگردند .

سال نهم

همه مامیندایم که جان و مال و آبروی مسلمان مختار می‌باشد، و هر کوئه تجاوز علی بآن حرمت است، ولی در آیه پنجم تجاوز دیگری اشاره نموده نمی‌فرماید که جبیت و آبرو و شخصیت هر مسلمان، حتی در محبها فکر نماید و در دل از مشاهده درون نماید نیز مختار است، و هیچ فرد مسلمان نهاده نیست، در درون شود، با سرمه شخصیت و رهای مسلمان باشد یعنی وید گمانی دادوری بد، تجاوز صاید.

پقول یک از داشتندان معاشر: حدود امنیت که اسلام برای جامعه مسلمان وجود آورده، شخصیت به جان و مال و آبرو نیست، بلکه علاوه بر این امنیتی‌ای سه گانه، امنیت چهارمی از این خواستار نموده است، و آن امنیت از قتل قضاوهایی: یک‌گانه، یعنی افراد دیگر در صحیحاً فکر خود او را مورد هجوم افکار و قضاوهایی بدانند و فراز امنیت ازلاطه بر سرمه عمل و ماراجع، حتی در محيط افکار دیگران بمحظوظ بگاند.

از آین نظر اسلام، هر کوئه بدنگانی و بدهیانی را که منجر به لکه داشتن شخص در محیط فکر و پندارما می‌شود، حرام شوده و مستور واده که جامعه با ایمان از هر گونه سوءظن نسبت به دیگران بپر هیزد.

پیامبر اکبر مدریک از زیارات شیوه‌ای خود، به این‌جهات چهار گانه می‌پردازد، نموده چنین می‌گوید:

ان الله حرم على المسلم دمه؛ ومالم وعرضه، وان يقطن به سوء الفتن. (۱)
معنی خداوند، تجاوز به خون، مال و آبروی مسلمان را حرام نموده است، و هر کوئه احجازه نداده است، که کس به هک فرد مسلمان بدنگان شود، و در صحیحاً فکر خود به اذنست تاروی بدهد.

اگر امنیتی‌ای سه گانه در پرتو حکومتهاي اداري، سازمانهاي اداري، تأمین می‌گردد و لی امنیت از قتل قضاوت مردم جز درسا، ایمان بخدا، عمل نیفرو، (پروا محظوظ) و حدود حکومتهاي مادي منحصر به ظاهر است، و جلوگیری از تجاوزهای باطنی، از حرم قدر که عوامل مزبورین می‌باشد، فقط ایمان به خواست که میتوان جلوی گذاشت از تجاوزها را بگیرد، زیرا ایمان داریم که خداوند از کارهای بیرون و درون مالکه می‌باشد.

ضررهای بدینی:

- نخستین ضرر دیگرانی با خود ایمان پارگشته می‌باشد، از آنجاکه افراد بدنگان نمیتوانند اعمال دیگران را خالی از غرض و آسودگی نموده باشند، همواره درین روح و روح در درون ای مسیحیت و سوزن و گدارخیل و پندار خوار آثار شکنجه می‌دهند.
- بدینین دفعه الف و دفعه بی‌گذر، و بر از کسان بی‌کاره که ایمان به

(۱) المحيجة البيضاءج ۵ ص ۲۶۸

دیگران خارج، و آنها را خیانتکار، و در میان دوستی ناساف و ناباید ارمی پندارد، ناجار بدوی و گوئه کوئه کوئه کوئه کوئه کوئه خود را از نهایه ایزد، اذاین نظر بشوایان ما فرموده است من غلب علیه سوء الفتن لم یترک بینه و بین خلیله صلحًا (۱) بدگانی بزم کس غایبه کند، سلاح و سان را که میان او و دوستان وی استوار است، بهم بجزئ است.

۳- افراد بین خمیشه منزوی و گوشه گیرند، و بر از رعب و ترس که از مردم دارند، هر گوئی با کسی نمیتوانند انس بگیرند، از این شمار در روابط ما وارد شده است من لم یحسن خلطه است و عرض من کل احمد (۲)؛ افراد بین از همه مردم رعب و سخت دارند.

۴- بهین افت بزرگی برای ساختن صحیح و منتظر انسان است بدینی بک نوع احتلال و دشمن نه کردار ای انسان برسوید آورده، و هر گوئه اینتواند درد و شواعی بطرد خرد پسته و ملور واقع بینه داوری کند.

۵- بدینی از پیارهایی می‌سرست که هشتگان اتسارا نیز آلدۀ می‌بارد، و آنرا ساخت خود ایسلیم و دوستان بوجود بینند.

۶- بدینی به تنها در روح انسان اثر بدهیگذارد، بلکه دوی ارتقاطی که میان تن و جان است، این نیز از گزند و زیان آن سالم نمی‌ماند و بقول داشتمند بزرگ گوی عصرما دیگر کاری؛ بدینی و مادت و انتقام از همه چهار، از قدرت زندگی همکارا، زیرا این عادت منعی در ای دستگاه اعصاب «سیاهیت» و غدد داخلی اثر می‌کند، و میتواند مبدع اختلالات عملی و عرض خودی شود.

۷- گمانیایی بی‌مورد به هر سر و باید شاگرد مغازه و کارگر کار خانه و نوکرخانه، از این‌ای خیانت و خنایت می‌کشاند، زیرا اکنچکا و یهای زیاد را باید و بزرگ خانه و یا شور، و می‌گذر خیانت در دنیا آنها تجدید می‌نمایند. و بقول پیر خی از داشتمان این که این که مود و سوادن فکر خیانت را در دنیا آنها تجدید می‌نمایند، زیرا این داشتمان که به اثاث خانه دستبردی بزند، جنین نوکرائی بالآخر دست به دزدی هیزند و بسوی دزدی کشیده می‌شوند.

از این خلود در دین قدس سلام برخی از تناهی به غیر قیامی بی‌مورد و افرادی در باره همسر، مذموم شده شده است، زیرا همه باید از ادب ای را به نایاکی کشانند، و درستکار را به نادرستی دعوت می‌باشد. چنانکه فرموده: ایاک و التغایر فی غیر موضعه فان ذلك يدعوا الصبححة الى القم، والبرية الى الرب (۴) یعنی ابراز و ظهار غیر قیامی مورد زنان پاک را به نایاکی و نیگاه را بسوی گذاه دعوت می‌کند.